

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/380/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816214852
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816214852.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova č. 11, proti žalovanému: U. C., trvale bytom X. č. XXX, o zaplatenie 1.062,27 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 18Csp/84/2016-52 zo dňa 6. septembra 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu. Súd konštatoval, že žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, a je potrebné na daný právny vzťah aplikovať aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Súd skúmal samotnú „Zmluvu o úvere“ zo dňa 24.10.2012, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom a dospel k záveru, že tento právny vzťah je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zároveň aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. d) a § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je nepochybné, že žalovaný v zmluvnom vzťahu konal ako fyzická osoba spotrebiteľ. V konaní bolo žalobcom tvrdené a preukázané, že žalovaný po poskytnutí úveru v sume 2.000,- EUR úver v dohodnutých splátkach vo výške 47,90 EUR mesačne riadne a včas nesplácal. Súd preskúmal obsahové náležitosti úverovej zmluvy zo dňa 24.10.2012 a zistil, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovým sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z obsahu zmluvy č. 9772 z 24.10.2012 je zrejmé, že v zmluve sa nikde nenachádza údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o výške splátok istiny, úrokov, ktoré mal žalovaný žalobcovi zaplatiť. Úverová zmluva tak neobsahuje presný údaj a to v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok o výške, počte a termínoch splácania istiny, úrokov a iných poplatkov tak, ako predpokladá § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona. Spotrebiteľský úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v stave účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Ak žalobca v konaní tvrdil, že počet, termíny splátok istiny aj úrokov sú v zmluve dojednané v samotnom jej texte a to v bode 1.2 zmluvy s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky, súd sa s touto argumentáciou nestotožnil, keď z obsahu zmluvy je zrejmé, že žiadne konkrétne dojednanie o výške, počte a termínoch splátok

istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovým sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia v samotnom texte zmluvy dojednané neboli. Navyiac žalovaný sa vyjadril, že uzatváranie zmluvy trvalo cca 10 minút a všeobecné obchodné podmienky si neprečítal. Zo spotrebiteľskej zmluvy potom vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2 000,- EUR a keďže žalovaný na základe uvedenej úverovej zmluvy (ktorá sa považuje z vyššie uvedených dôvodov za bezúročnú a bez poplatkov) doposiaľ zaplatil žalobcovi sumu 2.114,53 EUR, nie je povinný na základe tejto zmluvy zaplatiť žalovanú sumu ani príslušenstvo z tejto sumy, pretože na tomto úvere už zaplatil viac, ako mu žalobca poskytol. S poukazom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Pre úplnosť súd poznamenal, že je mu známe rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie č. C - 42/15, ktorého predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania Okresného súdu Dunajská Streda o výklade smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Z citovaného rozsudku vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V predmetnej veci súd odôvodňuje svoj právny záver o tom, že údaj o splatnosti jednotlivých splátok nie je uvedený správne práve s poukazom na to, že žalovaného nemôžu zaväzovať Všeobecné obchodné podmienky, s ktorými nebol oboznámený a v základných údajoch zmluvy na jej prednej strane sa takéto informácie nenachádzajú. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorému však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil a ani nevyplynuli zo súdneho spisu.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák.č. 129/2010 Z.z.. Uviedol, že podľa bodu 1.1. zmluvy boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj Všeobecné obchodné podmienky. Teda neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú všeobecné obchodné podmienky a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v stanovenom texte zmluvy a ďalšie vo VOP. Výška anuitnej splátky je 47,90 EUR, prvá splátka 15.11.2012, počet anuitných splátok 72, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne v 15.deň kalendárneho mesiaca. Z tohto teda vyplýva, že počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaje o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty, podmienky a ich úhradu vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny úrokov, vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľských úverov. Informáciu, že splácanie úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok a istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzavretím zmluvy. Anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné plynutie pevne stanovených platieb počas určenej špecifikovanej doby a táto zostáva počas celej doby splácania rovnako. Plynule sa mení výška, pomer istiny a úroku. Pokiaľ by samotný text zmluvy obsahoval podrobný rozpis splátok, istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Poukázal na rozsudky Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/68/2017- 46 zo dňa 28.02.2017, č.k. 6Co/310/2017-109 zo dňa 14.08.2017. V prospech argumentácie banky svedčí aj rozsudok ESD z 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel.

3. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

6. V prejednávanej veci si uplatnil žalobca proti žalovanému nárok na zaplatenie 1.062,27 EUR s príslušenstvom. Nárok na plnenie proti žalovanému vyvodzoval z úverovej zmluvy č. 9772 zo dňa 24.10.2012, uzavretou medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, na základe ktorej poskytol žalovanému úver 2.000 EUR s ročnou úrokovou sadzbou 19,90 %, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 72 pravidelných mesačných anuitných splátkach, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, po 47,90 EUR. Podľa čl. 2, bod 2.3 bol žalovaný oprávnený kedykoľvek počas trvania zmluvy bezplatne žiadať od banky (žalobcu) výpis z úverového účtu formou amortizačnej tabuľky. Žalovaný dlh neplnil včas a riadne, pričom listom zo dňa 19.10.2016 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru.

7. Okresný súd zamietol žalobný návrh žalobcu z dôvodu, že úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzal zo skutočnosti, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom zmluva neobsahuje údaj o tom, z čoho pozostáva úverová splátka s tým, že osobitne pri každej jednotlivej splátke malo byť zvlášť uvedené, aká suma predstavuje výšku samotnej splátky, aká suma predstavuje úroky z úveru prípadne ďalšie náklady spotrebiteľa.

8. Krajský súd sa v prejednávanej veci s týmto právnym posúdením uplatneného nároku nestotožnil. V predmetnej veci senát odvolacieho súdu rozhodol odlišne ako rozhodol v obdobnej veci sp. zn. 5Co/92/2017, a to s poukazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018.

9. V prejednávanej veci z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že zmluvné strany si v úverovej zmluve č. 9772 zo dňa 24.10.2012 dojednali, že dlžník je povinný splátiť banke istinu úveru spolu s úrokmi vo výške 19,90 % ročne v 72 mesačných anuitných splátkach po 47,90 EUR. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky žalobcu (ďalej len "VOP"), pričom podľa čl. V bod 3 VOP anuitná splátka je rovnomerná splátka úveru zahŕňajúca splácanie príslušnej časti istiny i úroku mesačne vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve. Prvá anuitná splátka úveru bude vykonaná v termíne uvedenom v úverovej zmluve. Ďalej si zmluvné strany dojednali poplatok za správu úverového účtu 1,99 eur (čl. 1 bod 1.2 zmluvy).

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 24.10.2012 (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

12. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo prebrať do slovenského práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES").

13. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

14. Krajský súd v tomto smere poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h/ a i / smernice 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi

splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Podľa citovaného rozsudku predmetný článok smernice (10 ods. 2 písm. h/) ustanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Rovnako odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje i na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018.

15. Podľa názoru krajského súdu potom úverová zmluva zo dňa 24.10.2012 obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to v čl. 1, bod 1.2 v spojení s čl. 2 bod 2.3 a v spojení s čl. V bod 3 VOP, pričom nebolo povinnosťou veriteľa, vzhľadom na to, že strany si dojednali fixné anuitné splátky, obsahujúce ako splátku istiny, tak i splátku úrokov, špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj. Záver okresného súdu o tom, že úver sa považuje výlučne v dôsledku absencie toho jediného údaja za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch potom nie je opodstatnený a dôvodný.

16. V ďalšom konaní okresný súd rešpektujúc vyššie popísané právne závery ohľadne toho, že žalobcom poskytnutý úver obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda z tohto dôvodu nie je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, opätovne vec preskúma, pričom sa bude zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov a vo veci opätovne rozhodne.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. O náhrade trov odvolacieho konania bude podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodnuté súdom prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).